

Gebeurtenis: 'De Zucht'. Jeugdtheaterproductie van het Grand Theatre.

Regie: Vincent Alders.

Beeldende vormgeving: Nico Parlevliet.

Muzikale vormgeving: Gerard Ammerlaan.

Spel: Aernoud Carlier en Jan Stolk.

Muzikanten: Jeroen van Olphen en Pol Wijberg.

Tijd en plaats: Zaterdag 2 en zondag 3 februari, Grand Theatre in Groningen.

■ Dekale, hoge ruimte van het Groningse Grand Theatre is een inspirerende plek om theater te maken. Het heeft iets van een ruïne. Er hangt iets in de lucht. En de rafelige bakstenen muren vormen het mooiste decor dat je je denken kunt. Zet daar een pot pindakaas neer, gooi er een spot op en het heeft al wat.

Een geluidskunstenaar, een componist en een regisseur maken een collage van beelden en geluiden in deze schitterende ruimte. Een spannend vormexperiment, en ook een prima voorstelling voor mensen van acht tot tachtig, zoals dat heet. Want de makers hebben namelijk respect voor hun publiek: het fijne van deze voorstelling is dat je zelf het verhaal - of de verhalen - erbij mag verzinnen. Er is veel te zien en er wordt niets uitgelegd of opgedrongen.

En dat is een verademing. Beelden stimuleren de fantasie. Ook bij grote mensen. De waarom's en hoe-kan-dat-nou's mogen lekker blijven hangen. Zakken in de vorm van keien of wolken worden met lucht gevuld en lopen zuchtend

leeg. We zien een man met een masker en heel veel fladderende jaspanden, maar de vrouw heeft een gezicht. Priesters? Rituelen? Science Fiction? Steeds is er iets anders gaande. Twee zilvergrijze gestalten worden geboren. Als van een andere planeet. Ze oriënteren zich dansend en rollend in de ruimte. Ontmoeten daarbij obstakels, mogelijkheden en vormen van manipulatie.

De theatermakers illustreren geen verhaal maar ze maken een tekst van wonderlijke vormen en geluiden. Met zakken en slangen, buizen, horens en trechters die fluiten, piepen, zoemen, ronken, tjlpen en slobberen. Af en toe hoor je een regulier muziekinstrument. Het resultaat mag er zijn. Het boeit. Het vormexperiment ontaardt niet in lege esthetiek. En het slotbeeld is een verrassing. Een ballonnenregen, onmiddellijk gevolgd door een bestorming van het speelveld. Het mag. Als kind zorg je ervoor dat je er iets van meeneemt. En liefst zoveel mogelijk.

Peter van Strien